

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
LVIV NATIONAL AGRARIAN UNIVERSITY
ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
FACULTY OF ECONOMICS

КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ ОРГАНІЗАЦІЙ ІМ. ПРОФ. Є. ХРАПЛИВОГО
DEPARTMENT OF MANAGEMENT OF ORGANIZATIONS NAMED AFTER.
PROF. Y. Khraplyvyy

КАФЕДРА МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІКИ, ТУРИЗМУ ТА МЕНЕДЖМЕНТУ
ЗЕД
DEPARTMENT OF INTERNATIONAL ECONOMICS, TOURISM AND
MANAGEMENT OF INTERNATIONAL ECONOMIC ACTIVITY

Матеріали міжнародної науково-практичної інтернет-конференції:
International Scientific and Practical Internet Conference

**ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІКИ, МЕНЕДЖМЕНТУ
ТА СІЛЬСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ**

(12-13 травня 2015 року)

**PROBLEMS OF ECONOMICS, MANAGEMENT AND RURAL
COOPERATION**
(12-13 May 2015)

Львів 2015
Lviv 2015

УДК: 33:658:338.436(08)

ББК: 65.050.9(2)2я54

П 78

Матеріали міжнародної науково-практичної інтернет-конференції: Проблеми економіки, менеджменту та сільської кооперації (12-13 травня 2015 року). – Львів, 2015. – 396 с.

Автори опублікованих матеріалів несуть особисту відповідальність за точність наведених фактів, цитат, власних імен, статистичних матеріалів та інших відомостей

Редакційна колегія:

Снітинський В.В. – д.б.н., професор, академік НААНУ, ректор Львівського національного аграрного університету

Яців І.Б. – д.е.н., професор, проректор з наукової роботи Львівського національного аграрного університету

Онисько С.М. – к.е.н., професор, директор ННІЗПО Львівського національного аграрного університету

Янишин Я.С. – к.е.н., в.о. професора, декан економічного факультету Львівського національного аграрного університету

Ковалів В.М. – к.е.н., доцент, завідувач кафедри менеджменту організацій ім. проф. Є. Храпливого Львівського національного аграрного університету

Стадницька Л.М. – к.е.н., ст. викладач кафедри менеджменту організацій ім. проф. Є. Храпливого, відповідальний редактор (організація, проведення, комп'ютерна верстка).

Editorial Board:

Snitynsky V.V. – Dr., Professor, Academician of NAAS, rector of the Lviv National Agrarian University

Yatsiv I.B. – Doctor of Economics, professor, vice-rector of the Lviv National Agrarian University

Onys'ko S.M. – Ph.D., Professor, Director NNIZPO, Lviv National Agrarian University

Yanyshyn Y.S. – Ph.D., Acting Professor, Dean of the Faculty of Economics of the Lviv National Agrarian University

Kovaliv V.M. – Ph.D., Associate Professor and Head of the Management of Organizations Department named after prof. Y. Khraplyvyy, Lviv National Agrarian University

Stadnytska L.M. – Ph.D., lecturer of Management of Organizations department named after prof. Y. Khraplyvyy, editor in chief (organization, conduct, desktop publishing).

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Голова: Янишин Я.С., к.е.н., в.о. професора, декан економічного факультету ЛНАУ.

Заступник голови: Ковалів В.М., к.е.н., доцент, зав. кафедри менеджменту організацій ім. проф. Є. Храпливого ЛНАУ.

Члени організаційного комітету:

Черевко Г.В., д.е.н., професор, зав. кафедри економіки підприємства та інновацій ЛНАУ;

Онисько С.М., к.е.н., професор, директор ННІЗПО ЛНАУ;

Липчук В.В., д.е.н., професор, зав. кафедри статистики та аналізу ЛНАУ;

Губені Ю.Е., д.е.н., професор, зав. кафедри права і підприємництва ЛНАУ;

Костирко І.Г., д.е.н., професор, зав. кафедри бухгалтерського обліку і аудиту ЛНАУ;

Корчинський І.О., к.е.н., в.о. професора, проректор ЛНАУ;

Пасічник Т.В., к.е.н., доцент, зав. кафедри інформаційних технологій ЛНАУ;

dr. Карел Томшік, Чеський сільськогосподарський університет в Празі;

dr. hab. inż. Elżbieta Szymańska (PROF. SGGW, Warszawa);

dr. Anna Żelazowska-Przewłoka (WSBiP, Ostrowiec Św.).

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ ТА ФІНАНСАМИ

Агрес О.Г. Характеристика джерел фінансування відтворення основних засобів сільськогосподарських підприємств	19
Альохіна Н.С. Організаційно-економічний механізм формування аграрного ринку в процесі зміни та розвитку сучасного ринку	22
Апарова О.В. Джерела інвестування в інноваційну діяльність підприємств ТК на сучасному етапі	24
Балаш Л.Я., Лисюк О.В., Бедрій-Ферцак Л.М. Соціально-економічний розвиток господарств населення	27
Батюк О.Я. Деякі концепції інформаційного суспільства	29
Бінерт О.В. Сучасні економічні проблеми розвитку виробництва та ринку молока й молокопродукції	32
Брух О.О. Особливості діяльності підприємств на ринку сільськогосподарської продукції	34
Вдовенко І.С. Власний капітал – фінансова основа підприємства	36
Герасименко Н.В. Нові правила адміністрування вітчизняних податків	38
Гринчишин В.Б. Суть та умови освоєння інтенсивних технологій вирощування зернових культур	40
Грицина О.В. Вдосконалення механізму організації страхування врожаю сільськогосподарських культур	42
Грубінка І.І. Проблеми кредитування аграрних підприємств	45
Гіряк К.М. Конфліктні ситуації у діловому спілкуванні	47
Дема Д.І. Необхідність державного регулювання діяльності агрохолдингів	50
Диндин М.Л. Обґрунтування перспективних параметрів виробництва продукції вівчарства і козівництва	52
Дорохова Л.М. Оцінка фінансового забезпечення підприємств аграрного сектору економіки	55
Дубневич Ю.В. Вплив чинників на процес вирощування енергетичної верби в Україні	58
Ільчак О.В. Проблеми функціонування суб'єктів контролю земель сільського господарства	60
Кельман О.В. Сутність та головні завдання управління капіталом	62
Ковалів В.М. Управління фінансовими ресурсами фермерських господарств	65
Ковалів І.З. Проблеми фінансового забезпечення пенсійних виплат для осіб, які працюють в сільському господарстві	69

Колодій А.В. Інститути спільного інвестування як посередники фінансового ринку	71
Колотій С.В. Лізингова діяльність в Україні	74
Командирчик А.С. Чинники розвитку та важливість фінансового забезпечення діяльності аграрних підприємств	75
Кощей Ю.О. Підвищення економічної ефективності виробництва гречки в Україні	77
Куровська Н.О. Роль фінансово-економічного потенціалу у діяльності сільськогосподарських підприємств	80
Лакіш Л.М. Підвищення економічної ефективності виробництва зернових	82
Липчук В.В. Тренди в поведінці споживачів	85
Лишенко М.О. Методичні основи та база аналізу капітальних інвестицій	87
Лубкей Н.П. Боргові проблеми країн єврозони: передумови та заходи щодо попередження ескалації	90
Марків Г.В. Вплив валютного курсу на сучасний стан економіки України	93
Маринюк Л.В. Сутність та формування процентної політики банку	96
Маслій А.В. Основний капітал аграрного підприємства: його роль і джерела фінансового забезпечення	100
Мірошниченко В.О. Фінансовий потенціал сільськогосподарського підприємства: чинники формування	102
Михалюк Н.І. Проблеми інноваційного розвитку приватних підприємств	104
Назар М.В. Проблеми фінансово-кредитного забезпечення сільськогосподарських підприємств	107
Пилипенко К.А. Умови забезпечення сталого розвитку в умовах глобалізації	109
Письменний В.В. Сучасні виклики в системі розподілу податку на прибуток підприємств між різними рівнями бюджетної системи України	111
Подаков Є.С., Подакова В.Є. Актуальні проблеми інноваційної діяльності в сільському господарстві України	114
Попівняк Р.Б. Основні підходи до трактування суті заробітної плати	117
Радух Н.Б. Аспекти прибутковості сільськогосподарських підприємств	120
Радченко О.Д. Вектор розвитку державної підтримки сільського господарства України	123
Садура О.Б. Шляхи зміцнення фінансової стійкості сільськогосподарських підприємств	127
Селезень О.М. Управління дебіторською заборгованістю і пошук шляхів її оптимізації	129
Сенишин О.С. Теоретичний аналіз продовольчої ефективності використання та відтворення природно-ресурсного потенціалу	132
Синенко О.О. Фінансовий механізм як складова фінансового забезпечення аграрного підприємства	135

Скрипник С.В. Порядок запровадження єдиного податку для сільськогосподарських підприємств	137
Смулка О.І. Проблеми фінансування інноваційної діяльності сільськогосподарських підприємств	139
Собченко А.М. Необхідність структуризації оборотних активів підприємств різних галузей народного господарства	142
Стадницька Л.М. Вплив рівня купівельної спроможності населення на ефективність функціонування молокопродуктового підкомплексу	144
Станько В.Ю. Аналіз фінансового забезпечення ефективності сільськогосподарських підприємств	146
Стецюк П.А. Сучасні тенденції та особливості фінансово-кредитного забезпечення аграрного виробництва	150
Супрун О.О. Агросстрахування як складова фінансового планування діяльності сільськогосподарських підприємств	153
Східницька Г.В., Салига В.Я. Діагностика фінансового стану підприємства і шляхи його покращення	156
Тибінка Г.І. Розмежування понять оплата праці та заробітна плата	159
Томашевський Ю.М. Застосування гідротермічних індексів при страхуванні врожаю сільськогосподарських культур	162
Тхоржевський В.В. Аудиторська оцінка нестійкого фінансового стану підприємства за кризових умов	165
Тютюнник С.В. Факторний аналіз рентабельності діяльності суб'єктів малого підприємництва	168
Фуга К.С. Вплив податкового навантаження на діяльність підприємств	171
Цюра І.О. Умови формування ринку картоплі в Україні	173
Черевко Д.Г. Вдосконалення організаційно-правових форм господарювання в АПК	176
Черненко О.С. Капіталізація як основа фінансової безпеки суб'єктів аграрної сфери	178
Черненко Д.С. Економічна сутність категорії «інвестиція»	180
Шаманська Н.В. Фінансова грамотність: основні складові та вплив на фінансову поведінку населення	182
Шаманська О.С. Фінансова поведінка домогосподарств в сучасних економічних умовах	185
Шапор О.П. Інновації в поштовому зв'язку	188
Шепель І.В. Особливості нарахування та виплати допомоги по тимчасовій непрацездатності	190
Шолудько І.П. Антикризове управління в Україні: загальний аналіз та специфіка впровадження	192

МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ТА БАЗА АНАЛІЗУ КАПІТАЛЬНИХ ІНВЕСТИЦІЙ

Лищенко М.О., к.е.н., доцент

Сумський національний аграрний університет, м. Суми

lm_1980@ukr.net

Реальні інвестиції – це вкладення коштів в розвиток матеріально-технічної бази підприємства виробничої і невиробничої сфер. Головною метою економічного аналізу інвестиційної діяльності підприємства є вибір найбільш ефективних і реальних інвестиційних проектів та обґрунтування програми їх реалізації.

Для досягнення цієї мети потрібно вирішити комплекс завдань, головними серед яких є: 1. Проведення аналізу фінансово-господарської діяльності з метою визначення найбільш слабких місць в діяльності підприємства. 2. Аналіз напрямів інвестиційної діяльності та оцінка розробленої інвестиційної стратегії підприємства. 3. Проведення розрахунку та всебічного аналізу бізнес-плану інвестиційного проекту, підготовка техніко-економічного обґрунтування кредиту або інших видів фінансових ресурсів у разі залучення зовнішніх джерел фінансування. 4. Оцінка впливу зовнішніх факторів та внутрішніх параметрів на загальну ефективність проекту. 5. Оцінка доцільності капіталовкладень та розроблення відповідних критеріїв прийняття інвестиційних рішень. 6. Рейтингова оцінка інвестиційних проектів щодо показників фінансової ефективності та обґрунтування програм забезпечення їх реалізації. 7. Проведення відбору найбільш перспективного варіанту проекту на основі порівняльної оцінки декількох варіантів. 8. Обґрунтування та оцінка виконання програми й плану капітального будівництва, введення в дію основних фондів і виробничих потужностей.

Ефективність капітальних вкладень характеризує економічний або соціальний результат, що досягається їх реалізацією в практику функціонування господарюючих суб'єктів, а також доцільність їх здійснення. У сучасних умовах економічна ефективність капітальних вкладень визначається співставленням ефекту (результату) і величини капітальних витрат, що обумовили цей ефект. Показником, що відбиває економічний ефект капітальних вкладень на підприємствах, є приріст прибутку, що визначається як різниця величини прибутку за кінцеві роки попереднього і розрахункового періодів [2].

До групи облікових оцінок, які використовуються для розрахунку економічної ефективності капітальних вкладень відносять два взаємопов'язані показники: коефіцієнт економічної ефективності (прибутковості) капітальних вкладень та період (строк) окупності капітальних вкладень.

Другий показник — строк (період) окупності капітальних вкладень визначається як відношення обсягів капітальних вкладень до економічного ефекту і є зворотним попередньому показнику економічної ефективності капітальних вкладень.

Період окупності капітальних вкладень – це період часу, необхідний для того, щоб грошовий потік від інвестицій зрівнявся зі сумою інвестицій, тобто це час, протягом якого чисті прибутки від інвестицій відшкодують понесені витрати [1].

Викладена методика визначення ефективності капітальних витрат дозволяє розрахувати загальну економічну ефективність здійснюваних реальних інвестицій шляхом обчислення очікуваного коефіцієнта прибутковості інвестування. Проте її застосування не дає можливості отримати достатньо об'єктивну оцінку доцільності реальних інвестицій в умовах формування ринкових відносин. Це зумовлюється тим, що вона:

1) обмежує грошові потоки лише прибутком, хоча зарубіжний досвід оцінки ефективності капітальних вкладень свідчить про те, що в реальній практиці інвестиції повертаються у вигляді грошового потоку, який складається із суми чистого прибутку й амортизаційних відрахувань;

2) не враховує чинник часу, тому що показники (прибуток, обсяги капітальних вкладень), які використовуються для визначення економічної ефективності капітальних вкладень, не приводяться до теперішньої вартості;

3) дозволяє отримати лише однобічну оцінку ефективності капітальних вкладень, тому що обидва вищерозглянуті показники ґрунтуються на використанні однакових вихідних даних (суми прибутку й обсяги капітальних вкладень);

4) не враховує існуючі в ринковій економіці господарський ризик та інфляцію [5].

При обґрунтуванні рішень інвестиційного характеру надається перевага критеріям, заснованим на дисконтованих оцінках, які побудовані з врахуванням фактора часу. В складі дисконтованих оцінок використовуються: чиста теперішня вартість (ЧТВ); - індекс рентабельності інвестицій (ІР). Чиста теперішня вартість (ЧТВ) є більш науково обґрунтованим методом оцінки ефективності інвестицій, оскільки він дає прямий вимір грошового прибутку акціонерів на основ теперішньої вартості проекту. Насамперед визначають теперішню вартість затрат (З), тобто визначають скільки інвестицій потрібно для проекту. Після цього розраховують теперішню вартість майбутніх надходжень від проекту. Для цього доходи за кожний рік приводять до теперішньої дати. Результати розрахунків показують, скільки коштів необхідно вкласти для одержання запланованих доходів за умови, що ставка доходів дорівнюватиме ставці відсотка в банку або дивідендній віддачі капіталу.

Підсумок теперішньої вартості доходів за всі роки дасть загальну теперішню вартість

доходів від проекту (ЗТВ):
$$\text{ЗТВ} = \sum_{k=1}^n \frac{\text{ЧД}_k}{(1+r)^k},$$

де r – ставка відсотка; n – кількість років у розрахунковому періоді.[5]

Чиста теперішня вартість (ЧТВ) визначається як різниця між теперішньою вартістю

доходів (ЗТВ) і теперішньою вартістю затрат (З):
$$\text{ЧТВ} = \text{ЗТВ} - \text{З} = \sum_{k=1}^n \frac{\text{ЧД}_k}{(1+r)^k} - \text{З},$$

ЧТВ показує, що саме отримує інвестор (чисті доходи чи чисті збитки) у результаті інвестування коштів у проект порівняно зі збереженням їх в банку. Якщо:

- ЧТВ>0, проект слід прийняти, оскільки він принесе більший дохід ніж вартість капіталу; ЧТВ<0, проект слід відхилити, оскільки його дохідність нижча, ніж вартість капіталу і тому кошти вигідніше залишати в банку; ЧТВ=0, проект ані прибутковий, ані збитковий.[3]

Критерій ЧТВ ґрунтується на грошовому потоці до початку дії проекту, тобто в його основі закладене дисконтування. При виборі варіантів проекту інвестування з числа альтернативних зручно користуватись індексом рентабельності. Індекс рентабельності (ІР) – це дисконтова на вартість грошових надходжень від проекту в розрахунку на одну гривню інвестицій у даний проект. Чим більше значення цього показника, тим вища віддача кожної гривні, інвестованої в проект.

$$\text{ІР} = \sum_{k=1}^n \frac{\text{ЧД}_k}{(1+r)^k} \div \text{З},$$

Після розрахунків дисконтованих критеріїв оцінки вибирають найбільш вигідний проект. Таким чином, з переходом до ринкових відносин виникає потреба у використанні таких методичних основ оцінки доцільності капітальних вкладень, які дали б можливість усунути перераховані недоліки, що властиві офіційній методиці визначення показників економічної ефективності капітальних вкладень. При цьому заслуговують на увагу базові принципи і методичні підходи, що використовуються в практиці оцінки ефективності реальних інвестицій у країнах з розвинутою ринковою економікою.

Список використаних джерел

1. Глухов В. Характеристика ефективності використання різних джерел фінансування капітальних інвестицій в Україні / В. Глухов // Ринок цінних паперів України. – 2009. - №1-2. – С. 23.
2. Катан Л. І. Оцінка інвестиційної привабливості підприємства / Л. І. Катан, К. С. Корішко // Інвестиції: практика та досвід. - 2010. - № 15. - С. 22-24.
3. Коробов М.Я. Фінансово-економічний аналіз діяльності підприємств: Навчальний посібник — К.: Т-во "Знання", КОО, 2000. — 378 с.

4. Остапчук Т.П. Капітальні інвестиції як об'єкти бухгалтерського обліку // Вісник Житомирського інженерно-технологічного інституту. Економічні науки. – 2002. – № 22.
5. Стражева Н.С., Стражев А.В. Основи інвестиційного менеджменту. – К.: Вища школа, 2003. – 174 с.

УДК 339.7

БОРГОВІ ПРОБЛЕМИ КРАЇН ЄВРОЗОНИ: ПЕРЕДУМОВИ ТА ЗАХОДИ ЩОДО ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЕСКАЛАЦІЇ

Лубкей Н. П., к.е.н., доцент

Тернопільський національний економічний університет, м. Тернопіль

Nadija777@inbox.ru

Боргові проблеми держав світу на сучасному етапі набувають глобального характеру та трансформуються у загальносвітову проблему державної заборгованості, яка є надмірною у переважній більшості країн, включаючи найбільш потужні та високо розвинуті в економічному плані. Зокрема, проблеми значних та наростаючих державних боргів характерні для країн Єврозони, що об'єднує сьогодні 19 держав ЄС, котрі використовують євро як офіційну валюту.

Упродовж декількох останніх років середній показник обсягу загального урядового боргу в країнах Єврозони щорічно зростав стрімкими темпами – з 70,2% від ВВП у 2008 р. до понад 90% у 2014 р. [1, с. 40]. Цей показник є досить значним, зважаючи на встановлений Маастрихтським договором один із п'яти критеріїв для країн-претендентів на вступ до ЄС – державний борг повинен складати менше 60% ВВП.

На даному етапі у ЄС найбільш загрозливою є боргова ситуація у країнах, котрі виділили у окрему групу – GIIPS, до якої входять Греція, Італія, Ірландія, Португалія та Іспанія. В усіх цих державах відбулось значне зростання обсягів державних боргів внаслідок зниження темпів економічного зростання ще у період світової фінансової кризи 2008 – 2009 рр. Але у той час дану проблему було вирішено шляхом випуску урядами зазначених держав додаткових суверенних боргових зобов'язань, які успішно були розміщені на світових фінансових ринках. Мобілізовані таким чином кошти дали змогу покрити значні бюджетні дефіцити даних країн та певним чином стабілізувати поточну боргову ситуацію. Проте, без проведення урядами країн групи GIIPS належних заходів із відновлення високих темпів економічного зростання, запровадження жорсткої політики бюджетної економії, обмеження